

Sygn. akt XII K 81/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Tomczyk-Zięba

Protokolant: prot. sąd. Mikołaj Żaboklicki

przy udziale Prokuratora: Marii Syty i Wojciecha Pełeszoka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 24 czerwca 2019 roku i 7 listopada 2019 r.

sprawy: **R. D.**, syna A. i J. z d. P., urodzonego w dniu (...) w O.

skazanego prawomocnie:

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 9 października 2014 r. sygn. akt III K 389/13 za czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełniony w dniu 16 kwietnia 2013 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych jedna stawka;

2. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 101/16, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 462/16:

a) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w O., z dnia 1 września 1999 r., sygn. II K 734/97, Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 maja 1999 r., sygn. II K 546/98 oraz karę jednostkową orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 października 2012r., sygn. VIII K 299/10 i wymierzono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postępowaniu o sygn. II K 167/00, w którym wydano wyrok łączny obejmujący kary orzeczone w sprawach o sygn. II K 734/97 i II K 546/98 od dnia 25 maja 1998 r. do dnia 15 czerwca 1998 roku, od dnia 5 lipca 1998 roku do dnia 14 lipca 1998 roku, od dnia 30 lipca 1998 roku do dnia 13 maja 1999 roku, od dnia 7 kwietnia 2000 roku do dnia 3 lipca 2000 roku oraz od dnia 12 sierpnia 2000 roku do dnia 4 stycznia 2003 roku; orzeczona kara została wykonana całości;

b) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 k.k. i art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego (...) z dnia 27 czerwca 2007 roku, sygn. III K 2453/06 oraz Sądu Rejonowego (...) z dnia 30 stycznia 2009 roku, sygn. III K 676/08 i wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. III K 2453/06 w dniu 8 kwietnia 2006 roku, w dniu 9 kwietnia 2006 roku, od dnia 25 stycznia 2008 roku do dnia 14 kwietnia 2008 roku, od dnia 9 maja 2008 roku do dnia 14 października 2008 roku, od dnia 7 grudnia 2009 roku do dnia 9 lutego 2010 roku oraz w sprawie III K 676/08 od dnia 17 kwietnia 2009 roku do dnia 17 czerwca 2009 roku; orzeczona kara została wykonana w całości;

c) na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 8 grudnia 2009r., sygn. II K 799/09, 10. Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. VIII K 204/09, Sądu Rejonowego dla (...) w W.z dnia 10 listopada 2010 r., sygn. X K 660/10, Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 8 lipca 2011r., sygn. III K 44/11, Sądu Rejonowego (...) w W. w IV Wydziale Karnym z dnia 18 stycznia 2012r., sygn. IV K 509/08, Sądu Rejonowego (...) w

W. z dnia 23 grudnia 2013r., sygn. III K 599/08 i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. X K 660/10 w dniu 27 września 2007 roku, w sprawie o sygn. II K 799/09 od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 17 kwietnia 2009 roku, od dnia 15 czerwca 2012 roku do dnia 28 marca 2013 roku, w sprawie o sygn. VIII K 204/09 od dnia 15 listopada 2011 roku do dnia 15 czerwca 2012 roku oraz w sprawie o sygn. III K 599/08 od dnia 7 października 2015 roku do dnia 24 października 2016 roku; orzeczona kara została wykonana w całości;

d) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 28 czerwca 2005 roku, sygn. IX K 770/05, kary jednostkowe orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 października 2012 roku, sygn. VIII K 299/10 i wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. IX K 770/05 od dnia 10 marca 2005 roku do dnia 11 marca 2005 roku oraz od dnia 22 marca 2010 roku do dnia 21 września 2011 roku; orzeczona kara nie została w całości wykonana;

e) na podstawie art. 86 § 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 maja 1999 roku sygn. akt II K 546/98 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 października 2012 roku, sygn. akt VIII K 299/10 i wymierzono karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym postanowieniem z dnia 10 września 2018 roku sygn. akt VIII K 101/16 uznano karę łączną grzywny w zakresie 80 stawek dziennych za wykonaną;

f) na podstawie art. 86 § 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 24 czerwca 2010 roku, sygn. akt VIII K 204/09 oraz Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 30 maja 2012 roku, sygn. akt III K 662/11 i wymierzono karę łączną grzywny w wysokości 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt XIV K 763/14, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 września 2017 roku, sygn. X Ka 892/17 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 maja 2014 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 16 maja 2014 roku; orzeczona niniejszym wyrokiem kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

orzeka

1. na podstawie art. 85 § 1 i §2 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 569 § 1 i 2 k.p.k. łączy karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VIII K 101/16 w pkt d) (4 lata pozbawienia wolności) oraz karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. sygn. XIV K 763/14 i wymierza skazanemu R. D. karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu R. D. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 101/16 od dnia 10 marca 2005 roku do dnia 11 marca 2005 roku, od dnia 22 marca 2010 roku do dnia 21 września 2011 roku oraz od dnia 5 listopada 2018 roku do dnia 7 listopada 2019 roku, a także w sprawie o sygn. XIV K 763/14 od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 16 maja 2014 roku;

3. na podstawie art. 85 §1 i §2 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. łączy kary łączne grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VIII K 101/16 w pkt e) (200 stawek dziennych) oraz w pkt f) (170 stawek dziennych) oraz karę 100 stawek dziennych grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. sygn. XIV K 763/14, a także karę 100 stawek dziennych grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. sygn. III K 389/13 i wymierza skazanemu R. D. karę łączną grzywny w wymiarze 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennych na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

4. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;
5. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;
6. podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. G. kwotę 144 (sto czterdzieści cztery) złote plus podatek VAT od tej kwoty, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego P. D., a także kwotę 30,64 zł (trzydzieści złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu poniesionych wydatków;
7. na podstawie art. 624 k.p.k. zwalnia skazanego R. D. od uiszczenia kosztów sądowych w sprawie i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 81/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 listopada 2019 r.

W dniu 13 grudnia 2017 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wobec skazanego R. D. wyroku łącznego.

Na rozprawie w dniu 7 listopada 2019 r. prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie wyroków w sprawach VIII K 101/16 i XIV K 763/14 i wymierzenie kary łącznej w wymiarze 5 lat i 3 miesiące pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji. Ponadto wniósł o połączenie kar grzywny ze spraw III K 389/13, VIII K 101/16 oraz XIV K 763/14 i wymierzenie kary łącznej grzywny w wysokości 350 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Obrońca skazanego wniósł o wydanie wyroku w wymiarze kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, określając wysokość stawki na kwotę 10 zł.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie, Sąd ustalił, co następuje:

R. D. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 9 października 2014 r. sygn. akt III K 389/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 kwietnia 2013 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych jedna stawka;
2. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 101/16, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 462/16:
 - a) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w O., z dnia 1 września 1999 r., sygn. II K 734/97, Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 maja 1999 r., sygn. II K 546/98 oraz karę jednostkową orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 października 2012r., sygn. VIII K 299/10 i wymierzono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postępowaniu o sygn. II K 167/00, w którym wydano wyrok łączny obejmujący kary orzeczone w sprawach o sygn. II K 734/97 i II K 546/98 od dnia 25 maja 1998 r. do dnia 15 czerwca 1998 roku, od dnia 5 lipca 1998 roku do dnia 14 lipca 1998 roku, od dnia 30 lipca 1998 roku do dnia 13 maja 1999 roku, od dnia 7 kwietnia 2000 roku do dnia 3 lipca 2000 roku oraz od dnia 12 sierpnia 2000 roku do dnia 4 stycznia 2003 roku; orzeczona kara została wykonana w całości;
 - b) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 k.k. i art. 569 § 1 i § 2 k.p.k. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego (...) z dnia 27 czerwca 2007 roku, sygn. III K 2453/06 oraz Sądu Rejonowego (...) z

dnia 30 stycznia 2009 roku, sygn. III K 676/08 i wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. III K 2453/06 w dniu 8 kwietnia 2006 roku, w dniu 9 kwietnia 2006 roku, od dnia 25 stycznia 2008 roku do dnia 14 kwietnia 2008 roku, od dnia 9 maja 2008 roku do dnia 14 października 2008 roku, od dnia 7 grudnia 2009 roku do dnia 9 lutego 2010 roku oraz w sprawie III K 676/08 od dnia 17 kwietnia 2009 roku do dnia 17 czerwca 2009 roku; orzeczona kara została wykonana w całości;

c) na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 8 grudnia 2009r., sygn. II K 799/09, Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. VIII K 204/09, Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 10 listopada 2010 r., sygn. X K 660/10, Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 8 lipca 2011r., sygn. III K 44/11, Sądu Rejonowego (...) w W. w IV Wydziale Karnym z dnia 18 stycznia 2012r., sygn. IV K 509/08, Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 23 grudnia 2013r., sygn. III K 599/08 i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. X K 660/10 w dniu 27 września 2007 roku, w sprawie o sygn. II K 799/09 od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 17 kwietnia 2009 roku, od dnia 15 czerwca 2012 roku do dnia 28 marca 2013 roku, w sprawie o sygn. VIII K 204/09 od dnia 15 listopada 2011 roku do dnia 15 czerwca 2012 roku oraz w sprawie o sygn. III K 599/08 od dnia 7 października 2015 roku do dnia 24 października 2016 roku; orzeczona kara została wykonana w całości;

d) na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 28 czerwca 2005 roku, sygn. IX K 770/05, kary jednostkowe orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 października 2012 roku, sygn. VIII K 299/10 i wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. IX K 770/05 od dnia 10 marca 2005 roku do dnia 11 marca 2005 roku oraz od dnia 22 marca 2010 roku do dnia 21 września 2011 roku; orzeczona kara nie została w całości wykonana;

e) na podstawie art. 86 § 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 maja 1999 roku sygn. akt II K 546/98 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 października 2012 roku, sygn. akt VIII K 299/10 i wymierzono karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym postanowieniem z dnia 10 września 2018 roku sygn. akt VIII K 101/16 uznano karę łączną grzywny w zakresie 80 stawek dziennych za wykonaną;

f) na podstawie art. 86 § 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 24 czerwca 2010 roku, sygn. akt VIII K 204/09 oraz Sądu Rejonowego dla W. (...) z dnia 30 maja 2012 roku, sygn. akt III K 662/11 i wymierzono karę łączną grzywny w wysokości 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt XIV K 763/14, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 września 2017 roku, sygn. X Ka 892/17 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 maja 2014 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 16 maja 2014 roku; orzeczona niniejszym wyrokiem kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

Z opinii o skazanym sporządzonej w dniu 14 czerwca 2019 roku (data prezentaty) przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w P. wynika, iż zachowanie R. D. w trakcie pobytu w warunkach izolacji więziennej nie budzi większych zastrzeżeń. Osadzony karę pozbawienia wolności wykonuje w systemie programowanego oddziaływania w zakładzie karnym typu zamkniętego, w warunkach zapewniających ochronę społeczeństwa i bezpieczeństwo zakładu. Osadzony dotychczas był czternaście razy nagradzany regulaminowo i nigdy nie był karany dyscyplinarnie. W stosunku do przełożonych przyjmuje postawy zawarte w obowiązujących przepisach, a przy tym przestrzega

regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. R. D. utrzymuje kontakt zewnętrzny poprzez widzenia i rozmowy telefoniczne z rodziną. Opiniowany przestrzega obowiązującego w jednostce porządku wewnętrznego i zasad dyscypliny. W stopniu dobrym dba o czystość w celi mieszkalnej. Deklaruje jednak przynależność do podkultury przestępczej, ale nie odnotowano na tym tle negatywnych zachowań. Osadzony ma problemy zdrowotne – z kręgosłupem. Problemy te uniemożliwiły mu ukończenia kursu zawodowego (...) organizowanego w Zakładzie Karnym S.. Skazany został zdiagnozowany jako osoba uzależniona od alkoholu. Na Oddziale Terapeutycznym Aresztu Śledczego W.-(...) ukończył program podstawowej psychoterapii uzależnienia. Zaangażowanie w ten program oceniono jako znaczne. Należy także nadmienić, iż skazany brał udział w różnych programach readaptacji społecznej. R. D. nie korzysta z dostępnych form zajęć kulturalno-oświatowych, czas wolny spędza na oglądaniu telewizji i rozwiązywaniu krzyżówek. W ocenie Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w P., prognoza penitencjarna w przypadku R. D. na obecnym etapie wykonywania kary kształtuje się pozytywnie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów stanowiących materiał dowodowy: k. 2-9 - pisma Dyrektora ZK w Ż. wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach, k. 48-57 - odpisu wyroku w sprawie VII K 101/16, k. 66-67 - odpisu wyroku w sprawie II AK 462/16, k. 71 - odpisu wyroku w sprawie X Ka 892/17, k. 95-102 - dokumentacji dotyczącej skazanego nadesłanej z AŚ W.-(...), k. 115-137 - wydruków z systemu NOE-SAD, k. 140-144, 232-236 – karty karnej, k. 215-226 - opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach, k. 261-264 – odpisu postanowienia w sprawie III K 389/13, a nadto w całości akt spraw Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. akt VIII K 101/16 oraz Sądu Rejonowego (...) w W. o sygn. akt XIV K 763/14.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Rozpoczynając rozważania w niniejszej sprawie należy wskazać, iż wydając wyrok łączny Sąd orzekł na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym na mocy Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r., po dokonaniu wyboru pomiędzy dwoma reżimami prawnymi, w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 4 k.k., nakazującą, w wypadku zmiany ustawy, stosowanie ustawy obowiązującej poprzednio, przy stwierdzeniu, iż jest ona korzystniejsza dla sprawcy. Dokonując wykładni art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396), Sąd stanął na stanowisku, iż ww. przepis nakazuje stosować przepisy o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. jedynie w przypadku, gdy wszystkie wyroki zapadłe wobec skazanego uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 r., zaś w sytuacji, gdy przynajmniej jeden wyrok uprawomocnił się po 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego zapadł również wyrok prawomocny przed 1 lipca 2015 r., konieczne jest badanie sytuacji procesowej z uwzględnieniem treści art. 4 § 1 k.k.

W związku z ww. rozważaniem, Sąd dokonał zatem analizy dwóch reżimów prawnych – rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą oraz tegoż rozdziału w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. – przez pryzmat tego, który z nich będzie względniejszy dla skazanego w niniejszej sprawie. Oceniając, która z ustaw będzie dla skazanego względniejsza, Sąd analizował wszystkie skutki wynikające z ich zastosowania, gdyż niedopuszczalnym jest kompilacja względniejszych przepisów z obu ustaw. (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt II AKa 148/15; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2015 r., sygn. akt IV K 294/14).

W wyniku dokonanej analizy, Sąd nie powziął wątpliwości co do tego, iż to właśnie przepisy obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r. będą dla skazanego względniejsze – ich brzmienie pozwala bowiem na połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach VIII K 101/16 i XIV K 763/14, jako nie odbytych dotychczas w całości, a także kar grzywnien wymierzonych w sprawach VIII K 101/16, XIV K 763/14 oraz III K 389/13. Przepisy obecnie obowiązujące pozwoliły na zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 101/16 od dnia 10 marca 2005 roku do dnia 11 marca 2005 roku, od dnia 22 marca 2010 roku do dnia 21 września 2011 roku oraz od dnia 5 listopada 2018 roku do dnia 7 listopada 2019 roku, a także w sprawie o sygn. XIV K 763/14 od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 16 maja 2014 roku.

Stosownie do brzmienia art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za popełnione przestępstwa, niezależnie od czasu orzeczenia kar podlegających łączeniu (§ 2). Za kary podlegające wykonaniu należy rozumieć: kary wykonywane na moment wydania wyroku łącznego (np. aktualnie wykonywana kara pozbawienia wolności) oraz kary oczekujące na wprowadzenie do wykonania (np. kolejne kary pozbawienia wolności). Podnieść przy tym należy, że w sprawie nie zaszły negatywne przesłanki do połączenia ww. kar pozbawienia wolności, o których mowa w art. 85 § 3 k.k.

Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd miał na uwadze treść art. 85a k.k., zgodnie z którym orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zatem z woli ustawodawcy przy wymiarze kary łącznej powinno się stosować przede wszystkim kryterium prewencji indywidualnej i generalnej. Jednocześnie ustawodawca dopuszcza stosowanie pomocniczo innych kryteriów przy orzekaniu kary łącznej. Podkreślić należy, że kryteria te, mają charakter pomocniczy. Dlatego Sąd przy wymierzaniu kary łącznej uwzględnił również dyrektywy wymiaru kary łącznej wypracowane przez orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, na gruncie stanu prawnego obowiązującego przed 1 lipca 2015 r. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. II AKa 148/16). Stąd też, w celu rozstrzygnięcia, która z zasad wymiaru kary łącznej – zasada absorpcji, asperacji czy kumulacji – powinna znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd badał także następujące okoliczności: związek podmiotowo-przedmiotowy między poszczególnymi przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, a w tym w szczególności tożsamość rodzajową naruszonego dobra, związek między czasem i miejscem popełnienia przestępstwa, podobieństwa w sposobie jego popełnienia, tożsamość ewentualnych współsprawców oraz tożsamość pokrzywdzonych. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 marca 2018 r. sygn. II AKa 76/18)

Opierając się na powyższym, Sąd uznał, że na gruncie niniejszej sprawy należało, przy wymiarze kary, zastosować zasadę asperacji i wymierzyć skazanemu R. D. karę łączną w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności oraz 350 stawek dziennych grzywny po 10 złotych jedna stawka.

Orzekając w tym zakresie, Sąd miał na uwadze, że między przestępstwami, za które orzeczone zostały kary podlegające łączeniu nie zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy. Popełnione przez R. D. przestępstwa były wymierzone przeciwko chronionym dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Sąd uznał przy tym, że przestępstw tych nie cechuje jakakolwiek bliskość czasowa – chronologicznie pierwsze z nich R. D. popełnił 17 maja 1998 roku, a ostatnie nie później niż 14 maja 2014 roku. Powyższe oznacza, iż skazany naruszał porządek prawny na przełomie niemalże 16 lat – i to wyłącznie rozważając zachowania skazanego z perspektywy przestępstw, za które zostały orzeczone kary łączne. Nadto, Sąd miał na uwadze okoliczność negatywnie wpływającą na wymiar kary łącznej, a wynikającą z karty karnej skazanego. Dotychczas R. D. był skazywany dziewiętnastokrotnie, co kształtuje pogląd, iż nie tylko nie przestrzegał on obowiązującego w społeczeństwie porządku prawnego, ale wręcz miał do niego stosunek lekceważący.

Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd miał na uwadze także opinię, jaka została wydana odnośnie R. D. przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w P.. Opinia, którą można ocenić jako pozytywną, świadczy zdaniem Sądu, o skutecznym przebiegu wobec skazanego procesu resocjalizacji. Poprawne zachowanie osadzonego w warunkach izolacji winno jednak stanowić typową konsekwencję wykonywania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności, mającej zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy pozytywnych celów zapobiegawczych i wychowawczych. Sąd zwrócił swoją uwagę także na fakt, iż skazany deklaruje przynależność do podkultury

przestępczej, jednakże zgodnie ze stanowiskiem Zastępcy Dyrektora nie zaobserwowano negatywnych zachowań na tym tle.

Sąd uznał, że wobec skazanego nie zachodzą przesłanki do kumulacji kar, albowiem byłyby to dolegliwości, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec skazanego, zwłaszcza w świetle pozytywnej opinii z Zakładu Karnego, w którym przebywa skazany. Patrząc zaś z drugiej strony, w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie zachodzą także przesłanki do absorpcji kar, albowiem prowadziłyby to do stanu bezkarności za część popełnionych przez skazanego przestępstw. Podkreślić należy, że w postępowaniu, w którym orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, Sąd, wydający orzeczenie dokonał już redukcji sumy kar za poszczególne przestępstwa. W niniejszym postępowaniu, przy łączeniu już zredukowanych kar, orzeczenie kary niższej niż 5 lat pozbawienia wolności, byłoby, zdaniem Sądu, wysoce niesprawiedliwe. Odnośnie zaś kary grzywny, Sąd uznał, że orzeczenie jej w wymiarze poniżej 350 stawek dziennych byłoby nieproporcjonalne w stosunku do ilości i wysokości kar grzywnien orzeczonych poszczególnymi wyrokami. Zważyć bowiem należy, że orzekając karę łączną grzywny w niniejszej sprawie Sąd mógł ją wymierzyć w granicach od 200 do 570 stawek dziennych. Mając na uwadze powyższe, nie może budzić wątpliwości, że kara 350 stawek przy minimalnej wysokości stawki 10 zł jest jak najbardziej korzystna dla skazanego. Jak wskazano wyżej, brak jest podstaw do zastosowania w stosunku do skazanego zasady pełnej absorpcji kar.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu R. D. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 101/16 od dnia 10 marca 2005 roku do dnia 11 marca 2005 roku, od dnia 22 marca 2010 roku do dnia 21 września 2011 roku oraz od dnia 5 listopada 2018 roku do dnia 7 listopada 2019 roku, a także w sprawie o sygn. XIV K 763/14 od dnia 15 maja 2014 roku do dnia 16 maja 2014 roku.

Sąd orzekł, że wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym, w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu, co jest zgodne z treścią art. 576 § 1 k.p.k., zaś na podstawie art. 572 k.p.k. orzekł, że w zakresie wyroków nieobjętych niniejszym wyrokiem łącznym, postępowanie należy umorzyć.

Sąd zwolnił skazanego R. D. od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., albowiem skazany przebywa w zakładzie karnym i jego możliwości zarobkowe są bardzo ograniczone. Dodatkowo stan zdrowia skarżonego uniemożliwia mu podjęcie pracy w warunkach zakładu karnego.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu skazanego zostało wydane w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy, po podwyższeniu zasądzonej na rzecz obrońcy z urzędu skazanego kwoty wynagrodzenia o należną stawkę podatku VAT (art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu). Kwota 144 zł wynika z obecności obrońcy na dwóch terminach rozprawy. Zgodnie z treścią §2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują:

1) opłatę ustaloną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz

2) niezbędne i udokumentowane wydatki adwokata ustanowionego z urzędu.

W niniejszej sprawie obrońca złożył do akt sprawy zestawienie wydatków wraz z wnioskiem o ich zwrot. (k.266-274) Z przedmiotowego zestawienia wynika, że obrońca domagał się zwrotu kwoty 127,82 zł. Sąd analizując złożone do akt sprawy dokumenty, stwierdził jednak, że kwota wynikająca z zestawienia nie została przez obrońcę należycie udokumentowana jak wymaga tego wskazany wyżej przepis Rozporządzenia, jak również część wydatków nie dotyczy tego postępowania. Przede wszystkim, w ocenie Sądu, nie zasługuje na uwzględnienie wniosek o zwrot wydatków jakie obrońca poniósł w postępowaniu przed Sądem Okręgowym, które toczyło się przed uchyceniem sprawy do ponownego rozpoznania. W wyroku z dnia 3 października 2018 r. sygn. akt VIII K 232/17 Sąd Okręgowy zasądził bowiem na rzecz obrońcy stosowne wynagrodzenia obejmujące również wydatki. Także wydatki poniesione w postępowaniu przed

Sądem Apelacyjnym nie należą do wydatków, które Sąd miałby zasądzić w niniejszym wyroku. Odnosząc się zaś do wydatków związanych z przedmiotowym postępowaniem, to Sąd uznał, że zostały one udokumentowane w zakresie dojazdów obrońcy na dwa terminy rozprawy, a także w zakresie nadania listu poleconego przez obrońcę do skazanego R. D. do Zakładu Karnego co stanowi kwotę łączną 30,64 zł. Wyliczenie to wynika z tego, że obrońca pokonał do Sądu Okręgowego i z powrotem drogę 29,6 km x 0,8358 zł/km = 24,74 zł + 5,90 zł = 30,64 zł. W ocenie Sądu, nie zasługuje natomiast na uwzględnienie wniosek w zakresie zwrotu kwot za dojazd do Sądu w dniu 28 sierpnia 2019 r. i w dniu 29 października 2019 r. O ile udział obrońcy na rozprawie był obowiązkowy i obrońca musiał w dniach 24 czerwca 2019 r. oraz 7 listopada 2019 r. być w Sądzie, o tyle w pozostałych dniach, gdzie odbyła się czynność pod tytułem, „wgląd do akt” obrońca nie wykazał aby specjalnie przyjechał do Sądu celem „wglądu do akt”. Nie można bowiem wykluczyć, że czynność ta odbyła się przy okazji pobytu w Sądzie w związku z innymi sprawami. W ocenie Sądu, jest to logiczne, tym bardziej, że owa czynność „wglądu do akt” odbyła się w krótkich odstępach czasu, a sprawa obrońcy była bardzo dobrze znana.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.